

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda, Moraru Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Gojeanu Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Gojeanu Gheorghe Ivan, născut la 04 iulie 1985
în s. Molești, r-nul Ialoveni, domiciliat în mun.
Chișinău, s. Dobrogea, str. Mihai Eminescu 6,
ap.37.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.09.2012 – 23.05.2014 (prima instanță) ;
2. 13.06.2014 – 17.02.2015 (instanța de apel);
3. 06.05.2015 – 23.06.2015 (instanța de recurs ordinar);
4. 02.09.2015 - 03.12.2015 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 23 mai 2014:

- Pantea Veaceslav, a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- Gojeanu Gheorghe a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 30.12.2013, i-a fost stabilită lui Gojeanu Gheorghe pedeapsa definitivă 4 ani și 8 luni închisoare, fără amendă.

Conform art. 90 Cod penal pedeapsa menționată a fost suspendată condiționat, stabilindu-i un termen de probă lui Gojeanu Gheorghe de 4 ani și 6

luni, obligându-l să nu părăsească în această perioadă locul său de trai fără permisiunea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Conform art. 62 alin. (3) Cod penal în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă i-a fost aplicat lui Gojeanu Gheorghe - 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut, că Gojeanu Gheorghe la 29.07.2012, aproximativ la orele 17.20, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în ograda lui Zabulica Daniela, situată în s. Molești, r-ul Ialoveni, aplicând violență nepericuloasă pentru viață, față de Prepeliță Taisia, care se afla în ospeție, în mod deschis, i-a sustras un telefon mobil de model „Nokia” la prețul de 700 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în valoare de 700 lei. De asemenea Pantea Veaceslav este învinuit de către organul de urmărire penală precum că împreună cu Gojeanu Gheorghe a săvârșit sustragerea deschisă a telefonului, fapt ce nu și-a găsit confirmare în instanța de judecată.

3. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat, a depus apel în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-l recunoaște culpabil pe Pantea Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis. A recunoaște culpabil pe Gojeanu Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 al. (2) lit. b) și e) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă de 4 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. 4) Cod penal a adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13.06.2013, în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și 287 alin. (2) lit. b) CP - 3 ani și 6 luni și a sentinței Judecătoriei Ialoveni din 30.12.2013 în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, 4 ani și 6 luni și a-i stabili o pedeapsă definitivă lui Gojeanu Gheorghe de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că:

- instanța de fond la adoptarea sentinței n-a ținut cont de probele prezentate de acuzatorul de stat dând o apreciere subiectivă declarațiilor părții vătămate și probelor examinate, dând apreciere și bazându-se pe declarațiile inculpaților sus citate, care sunt contradictorii atât în instanța de judecată, cât și în cadrul urmăririi penale;

- instanța de fond în sentință, nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate, care indică direct că a fost bătută anume de Gojeanu Gheorghe, care ulterior i-a luat telefonul din mână în timp ce Pantea Veaceslav se afla lângă dânsa și rîdea. La

fel, partea vătămată a confirmat faptul că Pantea Veaceslav peste câteva zile i-a restituit telefonul mobil de model „Nokia”;

- acțiunile inculpaților Gojeanu Gheorghe și Pantea Veaceslav au fost corect calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, fiind stabilită pe deplin vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate, prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de fond a dat o încadrare juridică greșită acțiunilor inculpaților și apreciind subiectiv probele acumulate, a pronunțat o sentință, care este contrară legii;

- la aprecierea pedepsei instanța de judecată n-a ținut cont îndeajuns de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia la stabilirea și aplicarea pedepsei se ține seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de persoana celui vinovat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gojeanu Gheorghe a săvârșit infracțiunea imputată lui, iar Pantea Veaceslav nu a săvârșit infracțiunea incriminată. Având în vedere că, instanța de fond în privința lui Pantea Veceslav a pronunțat o sentință de achitare, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a reîncadrat învinuirea în privința inculpatului Gojeanu Gheorghe prin excluderea indicelui b), alin. (2) art. 187 Cod penal.

Astfel, încadrarea acțiunilor inculpatului Gojeanu Gheorghe conform art. 187 alin. 2) lit. e) Cod penal după indicii calificativi „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate”, este corectă. Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis, că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, săvârșită de către Gojeanu Gheorghe se clasifică ca fiind gravă și săvârșită cu intenție.

Circumstanțele care atenuază răspunderea penală a inculpatului Gojeanu Gheorghe prevăzute de art. 76 Cod penal, nu au fost reținute.

Circumstanțele care agravează răspunderea penală a inculpatului Gojeanu Gheorghe prevăzute de art.77 Cod penal, nu au fost reținute.

Din considerentele menționate, instanța de apel a conchis, că instanța de fond just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului Gojeanu Gheorghe este posibilă și rațională fără izolarea acestuia de societate, fapt determinat atât de circumstanțele cauzei, cât și de persoana celui vinovat. Astfel, instanța de fond corect a numit inculpatului Gojeanu Gheorghe, pedeapsa în limita stabilită de prevederile art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, având în vedere că sancțiunea legii prevede pedeapsa cu închisoarea de la 3 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Totodată, corect instanța de fond în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial a pedepsei stabilite prin sentința judecătoreiei Ialoveni din 30.12.2013, a stabilit lui Gojeanu Gheorghe pedeapsa definitivă 4 (patru) ani și 8 (opt)luni închisoare, fără amendă.

În speță, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. 2) Cod penal este una gravă, iar ținând cont de circumstanțele pricinii nu există impedimente la aplicarea art. 90 Cod penal. Astfel, instanța de fond just a conchis, că corijarea inculpatului Gojeanu Gheorghe este posibilă și nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită sub formă de închisoare, acordându-i în acest sens un termen de probă.

Totodată, instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect conform art. 62 alin. (3) Cod penal în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă i-a aplicat lui Gojeanu Gheorghe 80 ore muncă neremunerate în folosul comunității.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat că apelul declarat de acuzatorul de stat este neîntemeiat, or, instanța de fond și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, a pronunțat o sentință legală și întemeiată, a stabilit pedeapsa menționată inculpatului, ținând seama de toate circumstanțele.

5. Hotărîrea instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei penale spre rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Recurentul invocă, că s-a dat o apreciere incorectă a probelor, instanța de apel nu s-a expus asupra probelor învinuirii, nu s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, nu s-a ținut cont de gradul de pericol social, Gojeanu Gheorghe anterior a fost condamnat, astfel instanța nu au fost în drept să aplice prevederile art. 90 Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 iunie 2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, s-a casat parțial sentința Judecătorei Ialoveni din 23 mai 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015 în privința lui Gojeanu Gheorghe, a rejudecat cauza și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Gojeanu Gheorghe a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 3 ani închisoare fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepsei stabilite, cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30 decembrie 2013, i-a stabilit lui Gojeanu Gheorghe pedeapsa definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A exclus prevederile art. 62 alin. (3) Cod penal, munca neremunerată în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă, aplicată în privința lui Gojeanu Gheorghe.

Instanța de recurs a constatat că instanțele de fond și apel insuficient au abordat condițiile ce vizează circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat și că instanțele fond și de apel nu și-au motivat suficient hotărârile sale la capitolul individualizării pedepsei și incorect au conchis de a aplica prevederile art. 90 Cod penal.

7. La 13 august 2015, condamnatul Gojeanu Gheorghe, a declarat recurs în anulare împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23.06.2015, prin care a solicitat casarea acestei decizii și menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015 și a sentinței Judecătorei Ialoveni din 23 mai 2014, invocând:

- art. 452-457 CPP și art. 6 §1 din C.E.D.O.;
- instanța de recurs la judecarea cauzei a neglijat principiul legalității prevăzut în art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală și a admis derogări de la lege;
- instanța de recurs eronat a constatat că instanța de apel și instanța de fond la emiterea soluțiilor respective nu au ținut cont în măsură deplină de norma art. 75 CP;
- instanțele ierarhic inferioare corect l-au găsit culpabil pe Gojeanu Gheorghe în comiterea faptei prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) CP și au stabilit acestuia o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a CP pentru concurs de infracțiuni, de 4 ani și 8 luni închisoare fără amendă, în strictă conformitate cu art. 75 CP și art. 90 CP;
- excluderea art. 90 CP de către instanța de recurs s-a făcut în mod ilegal, deoarece, nu s-a ținut cont în măsură deplină de principiul legalității, individualizării și pedepsei penale, de categoriile liberării de pedeapsă penală, de

circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, din considerentul că, infracțiunea de care e acuzat Gojeanu Gheorghe face parte din categoria celor grave conform art. 16 alin. (4) CP, iar dispozițiile art. 90 alin. (1) expres prevăd, că la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. În speță atât instanța de fond, cât și instanța de apel au indicat motive pe larg în privința condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, ajungând la concluzia că nu este rațional ca Gojeanu Gheorghe să execute pedeapsa;

- în privința circumstanțelor cauzei la care instanța de recurs a atras atenția în mod superficial, menționează că valoarea prejudiciului în urma săvârșirii infracțiunii este de 700 lei, iar violența aplicată la săvârșirea infracțiunii a fost una nepericuloasă, telefonul sustras a fost returnat părții vătămate în scurt timp, paguba a fost restituită încă la faza urmăririi penale, alte pretenții nu au fost formulate de către partea vătămată, astfel, prin excluderea dispozițiilor art. 90 CP, cu stabilirea pedepsei cu închisoare de 4 ani și 8 luni cu executare pentru concurs de infracțiuni, a fost stabilită o pedeapsă neechitabilă în raport cu circumstanțele speței;

- la examinarea recursului instanța de recurs urma să țină cont de persoana celui vinovat, că din momentul pronunțării sentinței, pînă la examinarea recursului ordinar declarat de procuror, Gheorghe Gojeanu nu a săvârșit careva fapte penale, procesul de reeducare înregistra deja rezultate pozitive, iar instanța de recurs nu a luat aceste circumstanțe în considerare;

- instanța de recurs nu a luat în considerare, că Gojeanu Gheorghe este căsătorit și are familie, a recunoscut faptele sale și a conștientizat în măsură deplină gravitatea acțiunilor sale și consecințele faptei incriminate, a căzut de acord cu sentința Judecătorei Ialoveni din 23.05.2014, s-a căit sincer de cele comise în cadrul ședinței de judecată de la Curtea de Apel Chișinău, a dat asigurări că nu va mai comite careva fapte prejudiciabile, iar pedeapsa stabilită o va executa așa cum prevede legea;

- încălcarea art. 61 alin. (1) și (2) CP, precum că prin pedeapsa aplicată de instanțele ierarhic inferioare, i-au fost cauzate anumite restricții a drepturilor lui, iar restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului Gojeanu Gheorghe, este posibilă fără ca acesta să execute real pedeapsa cu închisoarea, reieșind din circumstanțele reale ale pricinii și persoana celui condamnat.

7.1. La recursul în anulare declarat de condamnatul Gojeanu Gheorghe, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Serghei Crijanovschi, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar și în raport cu motivele invocate în referința depusă, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare, în termen.

Art. 453 Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În recurs recurentul invocă, că instanțele judecătorești în procesul de examinare a cauzei penale în privința sa au încălcat drepturile sale prevăzute de art. 6§1 C.E.D.O.

Colegiul penal constată, că nu au fost încălcate prevederile art. 6 § 1 C.E.D.O, și anume, cauza penală în privința lui Gojeanu Gheorghe a fost judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, fiind adoptate hotărîri legale și întemeiate, motivul invocat de recurent fiind astfel unul declarativ, deoarece acesta nu a indicat în recursul declarat, prin care anume circumstanțe s-au manifestat aceste încălcări.

Totodată, recurentul mai invocă că instanța de recurs la judecarea cauzei a neglijat principiul legalității prevăzut în art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală și a admis derogări de la lege. În privința acestui motiv, Colegiul penal îl consideră unul declarativ, deoarece recurentul a făcut numai o trimitere la prevederile legale, fără a expune prin care modalități instanța de recurs a neglijat principiul legalității.

Cu referire la motivul invocat de recurent, precum că, instanța de recurs eronat a constatat că instanța de apel și instanța de fond la emiterea soluțiilor respective nu au ținut cont în măsură deplină de norma art. 75 CP, Colegiul penal conchide, că acest motiv reprezintă o opinie subiectivă a recurentului și din materialele cauzei nu se atestă prezența unei erori de drept în decizia instanței de

recurs sub aspectul invocat de recurent, pentru ca acest motiv să cadă sub incidența temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Ce ține de motivul invocat de recurent, că instanțele ierarhic inferioare corect l-au găsit culpabil pe Gojeanu Gheorghe în comiterea faptei prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) CP și au stabilit acestuia o pedeapsă echitabilă în strictă conformitate cu art. 75 CP și art. 90 CP, Colegiul penal îl consideră unul declarativ și reprezintă opinia subiectivă a recurentului, astfel nu poate constitui un temei de casare a deciziei atacate, din moment ce instanța de recurs s-a expus motivat asupra acestuia, luînd în considerație circumstanțele cauzei și persoana condamnatului în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal.

În același context, Colegiul penal conchide, că motivul invocat de recurent, precum că, *„excluderea art. 90 CP de către instanța de recurs s-a făcut în mod ilegal, deoarece, nu s-a ținut cont în măsură deplină de principiul legalității individualizării pedepsei penale, de categoriile liberării de pedeapsă penală, de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat. În speță atât instanța de fond, cât și instanța de apel au indicat motive pe larg în privința condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, ajungînd la concluzia că nu este rațional ca Gojeanu Gheorghe să execute pedeapsa”*, nu este unul întemeiat. Astfel, cu referire la acest motiv, Colegiul penal mai menționează, că instanța de recurs a motivat excluderea aplicării art. 90 Cod penal, din moment ce din materialele cauzei rezultă, că condamnatul nu era la prima sa condamnare, iar aplicarea art. 90 în aceste condiții se prezintă a fi irațională. Totodată după cum rezultă din textul art. 90 alin. (1) Cod penal, care prevede că, *„instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului”*, astfel, aplicarea acestor prevederi este un drept și nu o obligație a instanței de judecată, care în funcție de circumstanțele cauzei și persoana inculpatului poate decide aplicarea sau refuzul de aplicare a instituției suspendării condiționate a executării pedepsei.

Recurentul mai invocă, că *„în privința circumstanțelor cauzei la care instanța de recurs a atras atenția în mod superficial, anume că valoare prejudiciului în urma săvîrșirii infracțiunii este de 700 lei, iar violența aplicată la săvîrșirea infracțiunii a fost una nepericuloasă, telefonul sustras a fost returnat părții vătămate în scurt timp, paguba a fost restituită încă la faza urmăririi penale, alte pretenții nu au fost formulate de către partea vătămată, astfel, prin excluderea dispozițiilor art. 90 CP, cu stabilirea pedepsei cu închisoare de 4 ani și 8 luni cu executare pentru concurs de infracțiuni, a fost stabilită o pedeapsă neechitabilă în raport cu circumstanțele speței.”*, Colegiul penal reține, că acest motiv nu poate fi luat în considerare, deoarece acesta reprezintă opinia subiectivă a recurentului și nu denotă circumstanțele reale ale speței, iar punerea la îndoială a modului de

apreciere a probelor ori reaprecierea acestora și a circumstanțelor de fapt în procedura recursului în anulare, nu cade sub incidența prevederilor art. 453 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal mai menționează, că instanța de recurs corect a stabilit, că instanțele de fond și apel insuficient au abordat condițiile ce vizează circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat. Astfel, în partea ce ține de persoana celui vinovat instanța de recurs a expus o poziție conformă circumstanțelor cauzei, poziție la care Colegiul penal se alinează, din moment ce din materialele dosarului reiese că inculpatul nu se afla la prima abatere de lege, fiind condamnat anterior pentru infracțiuni similare (f.d. 154-157, vol. I).

Cu referire la argumentele recurentului, precum că, *„la examinarea recursului instanța de recurs urma să țină cont de persoana celui vinovat, că din momentul pronunțării sentinței, pînă la examinarea recursului ordinar declarat de procuror, Gheorghe Gojeanu nu a săvîrșit careva fapte penale, procesul de reeducare înregistra deja rezultate pozitive, iar instanța de recurs nu a luat aceste circumstanțe în considerare și că Gojeanu Gheorghe este căsătorit și are familie, a recunoscut faptele sale și a conștientizat în măsură deplină gravitatea acțiunilor sale și consecințele faptei incriminate, a căzut de acord cu sentința Judecătoriei Ialoveni din 23.05.2014, s-a căit sincer de cele comise în cadrul ședinței de judecată de la Curtea de Apel Chișinău, a dat asigurări că nu va mai comite careva fapte prejudiciabile, iar pedeapsa stabilită o va executa așa cum prevede legea.”* Colegiul penal reține, că instanța de recurs corect a stabilit, că instanțele de fond și apel insuficient au abordat condițiile ce vizează circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat. Din moment ce Gojeanu Gheorghe anterior a mai fost judecat și condamnat de Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 13.06.2013 pe art. 187 alin. (2) lit. e) și 287 alin. (2) lit. b) CP cu aplicarea art. 84 al. 1 CP RM pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 CP pe un termen de probă de 3 ani și tot Gojeanu Gheorghe a mai fost judecat și condamnat pentru faptă similară de către Judecătoria Ialoveni prin sentința din 30.12.2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare fără amendă, în baza art. 90 CP, a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani. În acest context, Colegiul penal menționează, că condamnările repetate a lui Gojeanu Gheorghe pentru fapte similare îi caracterizează personalitatea acestuia negativ și aplicarea art. 90 Cod penal în privința condamnatului Gojeanu Gheorghe în aceste condiții nu este rațională, astfel instanța de recurs corect a evaluat personalitatea condamnatului, conducîndu-se de aceste circumstanțe.

Totodată, Colegiul penal menționează, că după cum rezultă din materialele dosarului, condamnatul Gojeanu Gheorghe, în ședințele instanței de apel, nu se

căiește sincer de cele comise și nu a conștientizat pericolul acțiunii, acesta e negat fapta și nu și-a recunoscut vinovăția, după cum se invocă în recursul de anulare (f.d. 35-42, f.d.44, vol. II).

Din textul recursului mai rezultă, că recurentul mai invocă încălcarea art. 61 alin. (1) și (2) CP, precum că prin pedeapsa aplicată de instanțele ierarhic inferioare, i-au fost cauzate anumite restricții a drepturilor lui, iar restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului Gojeanu Gheorghe, este posibilă fără ca acesta să execute real pedeapsa cu închisoarea, reieșind din circumstanțele reale ale pricinii și persoana celui condamnat.

Ce ține de acest motiv, Colegiul penal îl consideră ca unul declarativ, deoarece autorul recursului, nu argumentează sub care aspecte și în care circumstanțe i-au fost restricționate ilegal drepturile condamnatului, deoarece din materialele cauzei instanțele ierarhic inferioare au respectat prevederile legale și nu se atestă astfel o încălcare a art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, din moment ce restricțiile în privința drepturilor condamnatului s-au aplicat în condițiile legii, deoarece după cum reiese și din conținutul art. 61 alin. (1) Cod penal, lipsurile și restricțiile anumitor drepturi se aplică numai în privința persoanelor care au săvârșit infracțiuni, iar în speța dată faptul săvârșirii infracțiunii este unul constatat prin cumulul de probe acumulate la cauza penală și existența faptei infracțiunii nici nu este contestată de condamnat, iar restricțiile aplicate drepturilor acestuia au fost determinate legal de gravitatea faptei săvârșite de condamnat și persoana acestuia.

Totodată, Colegiul penal mai invocă, că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “*inter alia*”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*a se vedea cazul Brumărescu vs România, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999*). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs degizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*a se vedea cazul Bujnița vs Moldova, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007*).

În consecință, Colegiul penal constată că decizia adoptată de Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 iunie 2015 nu este afectată de un viciu

fundamental, instanța de recurs s-a expus motivat asupra tuturor aspectelor invocate de recurent și astfel decizia respectivă este motivată și legală, iar recursul în anulare declarat de recurentul Gojeanu Gheorghe, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 453 alin. (2), 456 alin. (1) și (3), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Gojeanu Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Gojeanu Gheorghe Ivan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 decembrie 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Toma Nadejda

Moraru Petru